

на самата смърть, неговите адютанти и тези които при него стояхах... На жълтото, страшно жълтото лице на Скобелева, появлявах са сини пятна... Джуният са залъпли, слъхи са... Очите са вглъбнали.... И цвѣтът той нѣкакъ са вглъбналъ.... Грждите са вглъбнали, тѣй що пльщите съ еполетите стърчах напрѣдъ, шията съ вглъбната, тѣкмо като че главата бѣше отдѣлена отъ нея... Наоколо благоухаях розите и лилиите (крѣмовете) които едвамъ че бѣх са расцѣвтели... Наоколо бѣх расхвърлени масса вѣнци. Тѣ съвсѣмъ покриваха и златното стоянико покривало, което едвамъ-едвамъ блѣстеше изъ подъ тѣхъ.... Толкова не по малко и сега това мъртво лице не са виждаше мъртво.... Безъ да глѣдаме на смѣшиналите са очи, на изострѣнітъ ностъ, на залѣпените сини джуни, на пятната. Чудяше са, че той син, не тѣй както всяко-га, а строгъ, сериозентъ, навесилъ вѣждитъ си подъ впечатлѣнието на нѣкаква си дѣлбска мисъл. Нѣ—нѣ, ще са събуди и ще изглѣда всичките съ изумителенъ поглѣдъ: защо съ събрали тукъ, защо съ тѣзи навѣсено-горящи-те свѣщи, тѣзи вѣликолѣпни рози, които въ запрѣнітъ въздухъ изливатъ благоуханието си....

— А ний живѣемъ!..... чува са на страна скърбенъ гласъ.

Оглѣдамъ са... Единъ старецъ генералъ не вдига очи-те си отъ това младо лице...

— И въ какво времѧ; когато му са откриваше широ-ко поприще, гдѣто той можаше да развие всичките си сили.....

На дяконътъ, който участвуваше въ панихидата са прикъсва гласътъ му отъ сълзитѣ, той нѣколко пѫти не-волно замълчава и почнува пакъ... Тамъ, друго заплака-но лице на прости солдатинъ.... Той е любимецътъ на по-крайникътъ, Бражниковъ, който му наглѣдваше коньетъ.... Той клати главата си, тѣкмо като че упрѣкава Скобеле-ва, защо той побѣгнѫ отъ тутка. За една нощъ тѣлпата на площадъта израсна. Тя я покри всичката...

Съвсѣмъ не бивало дѣло! чува са чийто докладъ на генералъ-губернаторътъ. Отъ всичките села на тѣлпи иди народъ тукъ... Отъ всичките заводи... Работниците са от-казали да работятъ.. Изъ Серпухова, изъ Богородска, отъ всякаждѣ са тѣмнѣятъ тѣлпи.

И дѣйствително, на площадъта вече цѣло море... Ули-цитѣ, които прилягатъ къмъ нея запушени отъ народъ,